

KENNISMAKEN MET ANTONY HERMUS

“IK WIL HET PUBLIEK MET NATTE OGEN DE NACHT IN STUREN”

De komende drie jaar is Antony Hermus (1973) vaste gastdirigent bij het NNO. De Nederlandse dirigent leidde eerder het NNO toen *Tristan und Isolde* werd uitgevoerd in samenwerking met de Nederlandse Reisopera. “We hebben toen negen weken lang onafgebroken samengewerkt en na die periode dacht ik: het klikt eigenlijk heel goed. Op de een of andere manier is het NNO bijzonder voor mij geworden. Dat kan ik niet zo goed uitleggen. Net als dat je met sommige mensen goed bevriend raakt en met anderen slechts kennissen blijft.”

Op het moment van het interview, begin juli, is Hermus dozen aan het uitpakken in zijn huis in Amsterdam. De dagen ervoor heeft hij al zijn bezittingen vervoerd van zijn voormalige woonplaats Dessau, Duitsland, naar de Nederlandse hoofdstad. Met een veelbesproken uitvoering van *Der Ring des Nibelungen*, het magnum opus van Wagner, nam hij afscheid als Generalmusikdirektor van het Anhaltisches Theater in Dessau. In mei en juni speelden ze Wagners cyclus tweemaal in vijf dagen. “Bij mijn afscheid als chefdirigent van de Anhaltische Philharmonie werd ik, na unanieme voordracht door alle musici, benoemd tot erdirigent - de eerste in de 250-jarige geschiedenis van het orkest. Een grote eer. Toen realiseerde ik pas wat ik in zes jaar tijd had opgebouwd en hoezeer het orkest is gegroeid.”

Toch besloot Hermus het contract in Dessau niet te verlengen omdat hij zich wil blijven ontwikkelen. “Ik wil niet vastroesten. Nu ik niet meer de verantwoordelijkheid heb voor een

operahuis, heb ik bovendien meer tijd om te lezen, te studeren en om dieper in de stukken te duiken. Ook ben ik blij dat Nederland nu weer mijn basis is, omdat ik graag bij mijn familie ben. Toch zal ik de komende tijd ook weer

“Klassieke muziek is voor iedereen. Alleen nog niet iedereen heeft uitgevonden dat het voor hem of haar is”

veel op reis zijn, want tot 2017 ben ik al volgeboekt. Het was eigenlijk de bedoeling om iets rustiger aan te doen, maar dat is niet helemaal gelukt. Ik houd van reizen, maar zoveel uit een koffer leven doet wel wat met je. Gelukkig heb ik vrienden over de hele wereld. En ik ben erg blij dat ik zoveel mooie en bijzondere dingen mag doen. Ik voel me erg bevoorrecht.”

Voor iedereen

De veelgevraagde dirigent wordt onder meer geroemd om zijn duidelijke visie. Een visie die sterke overeenkomsten vertoont met die van het NNO, wat betreft de ontwikkeling die een orkest in de eenentwintigste eeuw moet doormaken. “Aan de ene kant brengt het NNO een heel goede combinatie van de klassieke stukken die mensen graag horen, gekruid met stukken die mensen misschien niet kennen maar die wel goed, mooi en aansprekend zijn. Aan de andere kant gaat het orkest naar de mensen toe met bijvoorbeeld openluchtconcerten. Daarnaast zijn er de grensverleggende projecten, zoals de samenwerking met Noisia. Zoiets vind ik geweldig. De voorwaarde hierbij is wel altijd dat het product van onberispelijk niveau moet zijn. Het is alleen de context die wisselt, waardoor je een minder grote stijfheid brengt in de wereld van de klassieke muziek. Wat overigens niet wil zeggen dat ik vind dat helemaal van bepaalde tradities zou moeten worden afgeweken, zoals in rokkostuum op de bühne zitten.

Helemaal niet, dat heeft juist zijn waarde en status.”

“Een van mijn filosofieën is: ‘Klassieke muziek is voor iedereen. Alleen nog niet iedereen heeft uitgevonden dat het voor hem of haar is. Sommige mensen moet je gewoon een beetje helpen bij het vinden van dit geluk.’ Daarom moet je soms naar de mensen toe gaan. Dan kun je proberen hen met iets onbekends te raken, ze iets te laten horen waarvan ze denken: ik wist niet dat dat bestond! Een voorbeeld is Lowlands. Ik ben daar twee keer geweest om te dirigeren en wat ik er heb beleefd is ongelooflijk. Om 11 uur 's ochtends zaten zesduizend mensen in de Heineken-tent te luisteren naar Prokofjevs *Romeo en Julia*. En die mensen waren er zó bij met hun aandacht. Toen we begonnen te spelen en de eerste noten klonken, begon iedereen te juichen en te klappen net als bij een popconcert. Je zag het orkest kijken: wat gebeurt hier? Mensen die erbij waren, vonden het het gaafste klassieke concert waar ze ooit waren

geweest en de musici vonden het het gaafste concert dat ze ooit gespeeld hadden! Mijn broertje was er ook bij. Hij is niet echt een liefhebber van klassieke muziek, houdt meer van heavy metal. Toch vroeg hij na afloop van het concert of ik ook een cd van het stuk had. Toen ik een paar maanden later bij hem in de auto zat, stond het aan. ‘Gelukt’, dacht ik toen.”

Naast zijn duidelijke visie wordt Hermus ook gewaardeerd om zijn inspirerende karakter. Iets dat hij zelf dan ook heel belangrijk vindt. “Er is veel standaardrepertoire dat de musici al vaak hebben gespeeld. Als dirigent moet ik proberen ze te inspireren. De passie die ik voor muziek heb, probeer ik over te brengen. De musici zijn allemaal experts op hun eigen gebied, daarom moet je als dirigent soms ook eerst eens luisteren wat het orkest je aanbiedt. Dan kan het anders zijn dan ik in mijn hoofd had, maar wel heel mooi. Vervolgens moet ik besluiten of ik eraan ga sleutelen of dat ik het laat zoals het is. Als het in mijn muzikale

concept past, doe ik er waarschijnlijk goed aan om het zo te laten. Ik geloof dat dat een van mijn krachten is: dat ik probeer echt naar een orkest te luisteren. En van daaruit ga ik verder ontwikkelen. Mijn uiteindelijke doel is om de concertbezoekers iets mee te geven, om bijzondere momenten met ze te delen, en ze uiteindelijk misschien wel met natte ogen de nacht in te sturen. Dan is het doel bereikt!”

[16 & 17 oktober 2015](#)

Mozart en Mahler
NB: Vriendenconcert.
2 kaartjes voor de prijs van 1

[11 & 12 december 2015](#)

What's on David Bowie's Playlist?

[2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12 & 13 januari 2016](#), Nieuwjaarsconcerten